

Automatyzacja, czyli nawyk!

Mowa towarzyszy nam wszędzie. Posługujemy się nią w domu, w przedszkolu, w szkole, w pracy, gdy robimy zakupy, itd. Jest jednym z najważniejszych czynników umożliwiających prawidłowy rozwój społeczny. Od poprawnej wymowy zależy to, jak otoczenie nas postrzega.

Z kolei wady wymowy często kształtują ujemne cechy osobowości, takie jak: nieśmiałość, zamykanie się w sobie, poczucie mniejszej wartości, utrudniają naukę, a nawet ograniczają możliwość wyboru zawodu w życiu dorosłym.

Dlatego ćwiczeń, których głównym celem jest stymulowanie poprawnego rozwoju mowy dziecka, nie można traktować jako osobnej jednostki edukacyjnej ujętej w konkretne ramy czasowe „od - do”. Im częściej stymulujemy aktywność dziecka w zakresie mowy, tym większa jest szansa na progres, czyli rozwój oraz pokonanie ewentualnych nieprawidłowości.

W terapii logopedycznej wyróżniamy trzy etapy:

1. Etap przygotowawczy polegający na usprawnieniu narządów mowy oraz ewentualnym wykluczeniu lub zdiagnozowaniu innych przyczyn utrudniających mowę.
2. Etap wywołania dźwięku, czyli prawidłowej realizacji danej głoski.
3. Etap utrwalania – czyli wprowadzenie głoski do sylab, wyrazów, zdań ...

Ostatecznym celem terapii logopedycznej jest automatyzacja, czyli prawidłowa realizacja głósłki w mowie spontanicznej.

<p>Automatyzacja, czyli nawyk - to czynność, którą spełniamy odruchowo, nawet o tym nie myśląc. To rutynowy sposób postępowania lub wzór zachowania, nabyty przez częste powtarzanie.</p>
--

Częstym błędem jest niedostrzeganie znaczenia kolejnych etapów terapii logopedycznej. Niedostateczna sprawność narządów mowy uniemożliwia wywołanie dźwięku, a brak systematyczności w utrwalaniu głósłki w wyrazach, zwrotach czy zdaniach, nie doprowadza do ukształtowania nawyku prawidłowej wymowy danej głósłki w mowie spontanicznej. W ten sposób koło się zamyka, a terapia wydaje się nie mieć końca. Nawet jeżeli dziecko prawidłowo wypowiada głósłkę w zaproponowanych przez logopedę wyrazach, to utrwaleniem jej jest

powtórzenie z dzieckiem tych wyrazów codziennie. Jest to bardzo ważne dla przebiegu terapii. Gdy dziecko powtarza po dorosłym mamy do czynienia z elementem kontroli, tzn. dziecko myśli o tym co, i w jaki sposób ma powiedzieć i wówczas najczęściej daje sobie radę i nie popełnia błędów. Dopiero w mowie spontanicznej możemy zaobserwować czy głoska jest już utrwalona, a terapię można uznać za zakończoną. Pamiętajmy, że nawyk to czynność nabyta przez częste - codzienne powtarzanie. **Sukces dziecka zależy od naszej współpracy!**